

и отиде въ Нитрійскѣ-тѣ горѣ, дѣто прѣсѣда три години у еднѣ пещерѣ; а послѣ отиде въ Фаранскѣ-тѣ горѣ при С-го Антоніа, за кого-то слышаше, и отдавнѣ желаше да го види. Тѣмъ прѣживѣ той довольно врѣмѣ, наставляванъ въ свѣршенно-то добродѣтелно живѣнье, като подражаваше у всичко примѣра отцу своему Антонію, отъ кого-то послѣ, испроводенъ, отиде да живѣе отдѣлно въ скытскѣ-тѣ пѣстынѣхъ, дѣто прѣкара много и различни мѣкы и неволи отъ діавола, кой-то го нападале разнообразно. Кога-то блаженный Макарій достигна на вѣзрастѣ 40-годишній отъ рожденіе-то си, пріа Божѣ дарѣ да исцѣлава всѣкаквы болѣзньи, и да има власть надъ нечисты-тѣ дѣхове; послѣ, сподобенъ на священническо достоинство, той стана игѣменъ на отци-тѣ, дѣто живѣахъ въ Скытіѣхъ. А за негово-то іаденье и піенье, какъ постае, не стѣи сѣ и да приказваме надъаго; зашто тамъ и помѣждѣ най-нерадивы-тѣ иноци сѣ ненамѣрваше нѣкой лакомъ, нѣ всичкы-тѣ залѣгахъ, еднѣ отъ дрѣгыго, да подражаватъ